

РЕШЕНИЕ

№ 12876

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11670** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Заместник директор на ТД на НАП – С., депозирана чрез процесуалния представител гл. юрисконсулт Д. В. против Решение №4307/29.09.2024 г., постановено по АН дело №9061/2024 г. по описа на СРС, НО, 94-ти състав, с което е отменено издаденото от него НП №769165-F754600/10.05.2024 г. Със същото на основание чл.183, ал.1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на "Икигаи Зен" ЕООД, ЕИК[ЕИК], е била наложена имуществена санкция в размер на 1000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл.113, ал.9 ЗДДС.

Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Твърди се, че при правилно установена фактическа обстановка СРС неправилно е приел, че дружеството не може да бъде субект на нарушението по чл.183, ал.1 ЗДДС. Според касатора това е така, защото описаната в АУАН фактическа обстановка съответства на диспозицията на нормата на чл.113, ал.9 ЗДДС, според която данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл.97а, ал.1 и 2, чл.99 и чл.100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури. Безспорно е установено, че към датата на издаване на фактура с №0000000017/15.02.2023 г. Дружеството е имало регистрация само по чл.97а от ЗДДС, и към този момент не е следвало да издава първичен счетоводен документ - фактура, с начислен в нея ДДС и да посочи данък в

размер на 136, 80лв. на отделен ред, което това представлява административно нарушение по ЗДДС. По тези съображения се иска отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което НП да бъде изцяло потвърдено.

Ответникът "Икигаи Зен" ЕООД, [населено място], не е изразил становище по делото.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна. Счита, че решението на СРС е неправилно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление №769165-F754600/10.05.2024 г., с което на "Икигаи Зен" ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл.183, ал.1 от Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, е била наложена имуществена санкция в размер на 1000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл.113, ал.9 ЗДДС за това, че на 15.02.2023 г. дружеството издало данъчен документ - фактура №[ЕГН]/15.02.2023 г. с предмет "писмени преводи от и на английски" с контрагент "Елит Травел" ЕООД с ИН BG121020441 с данъчна основа 684,00 лева, като в същата начислило ДДС, като посочило на отделен ред ДДС 20 % в размер на 136,80 лева, и била посочена и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начисления ДДС - 820,80 лева, с посочен начин на плащане "по банков път".

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка относно издадената фактура и нейното съдържание. Прието за установено е също, че санкционираното дружество е било регистрирано на основание чл. 97а, ал.2 ЗДДС, спор по който факт не е налице.

За да отмени обжалваното пред него НП СРС е приел, че макар в административнонаказателното производство да не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление на това, същото е издадено при неправилно приложение на материалния закон. Според въззивния съд това е така, защото санкционната разпоредба на чл.183, ал.1 ЗДДС предвижда ангажиране на административнонаказателната отговорност само на онези данъчно задължени лица, които не са регистрирани по ЗДДС, но не и на лицата, регистрирани на основание чл.97а, ал.1 и ал. 2, чл.99 и чл.100 ал.2 ЗДДС, макар те също да са адресат на забраната по чл.113, ал.9, изр. първо ЗДДС. Въззивният съд е приел, че за да ангажира административнонаказателната отговорност на дружеството - жалбоподател, АНО, а преди това и актосъставителят, необосновано са приели, че „Икигаи Зен“ ЕООД е данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС, макар дружеството да е регистрирано на основание чл.97а, ал.2 ЗДДС, и като са приравнили данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС, на такова, по отношение на което е налице специална регистрация по чл.97а, ал.1 и ал. 2 ЗДДС (макар в разпоредбата на чл.113, ал.9 ЗДДС двете групи субекти да са разграничени), разширително са тълкували и приложили санкционната разпоредба на чл.183, ал.1 ЗДДС. От текста на същата следва, че макар данъчно задълженото лице, което притежава специална регистрация по чл.97а ЗДДС, да е адресат на забраната по чл.113, ал. 9 ЗДДС, то не е субект на нарушението по чл.183, ал.1 ЗДДС, което може да бъде осъществено само от данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС. Предвид това и доколкото както

наказателната, така и административнонаказателната отговорност, не могат да се обосновават с разширително тълкуване на разпоредба на нормативен акт, СРС е приел, че в случая неправилно е приложен материалния закон и е отменил обжалваното пред него НП.

Решението е правилно.

Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка не е налице визираното административно нарушение, за което е санкционирано дружеството. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора за неправилност на обжалваното решение.

Спорният по делото въпрос е дали санкционната разпоредба на чл.183, ал.1 ЗДДС е приложима по отношение на всички субекти, изброени в нормата на чл.113, ал.9 ЗДДС, за които е предвидено, че нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури или само за нерегистрираните по ЗДДС субекти.

В чл.113, ал.9 ЗДДС е предвидено, че данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл.97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури.

Според разпоредбата на чл.183, ал.1 ЗДДС лице, което не е регистрирано по този закон и издаде данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв.

В случая не е спорно, че санкционираното дружество е регистрирано на основание чл.97а, ал. 1 ЗДДС, при което за същото важи забраната по чл.113, ал.9 ЗДДС да посочва данъка в издаваните от него фактури и известия към фактури. Безспорно, с фактурата, посочена в АУАН и НП, дружеството е нарушило тази забрана. Това обаче не дава основание да бъде ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл.183, ал.1 ЗДДС, както е сторено с процесното НП. В тази разпоредба изрично е предвидено по отношение на кои субекти е приложима предвидената в нея санкция, а това са лицата, които не са регистрирани по ЗДДС. Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, кои лица могат да бъдат субект на предвидената в същата административнонаказателна отговорност и не препраща към разпоредбата на чл.113, ал.9 ЗДДС. Следователно, предвидената в нея санкция е приложима към тези лица, които изобщо не са регистрирани по този закон. След като "Икигаи Зен" ЕООД е регистрирано, макар и на основание чл.97а, ал.1 ЗДДС следва извода, че същото не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност по чл.183, ал.1 ЗДДС. Макар и да е нарушило забраната по чл.113, ал.9 ЗДДС, след като за това нарушение не е изрично предвидена административнонаказателна отговорност в чл.183, ал.1 ЗДДС, дружеството не е следвало да бъде санкционирано по тази разпоредба. Чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна

норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Като е извел същите изводи, СРС е постановил правилно решение, с съответствие с материалния закон.

Що се касае до твърдението за допуснати съществени нарушения в хода на въззивното производство, доколкото в касационната жалба няма посочени конкретни пороци в тази насока, съобразявайки разпоредбата на чл.218, ал.1 АПК настоящият касационен състав счита, че не дължи произнасяне.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При липсата на направено искане за присъждане на разноски от ответника, който с оглед изхода на спора би имал право на такива, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4307/29.09.2024 г., постановено по АН дело №9061/2024 г. по описа на СРС, НО, 94-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.